

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 7C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813212110
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813212110.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: M. G., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX/X, V. Z. K., zast. opatrovníčkou F. B., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné o zaplatenie 116,54 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 116,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 116,61 eur od 21.1.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovanej na základe úverovej zmluvy č. 0561396850 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 21.11.2005 úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 17,3% p.a., ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru dňa 20.11.2010, kedy nastala posledná splatnosť úveru.

V rozpore so zmluvnými podmienkami žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi nesplnila v čase v určenom v úverovej zmluve t.j. v lehote splatnosti úveru do 20.11.2010, čím sa dostala do omeškania s vrátením nesplatených častí istiny poskytnutého úveru v sume 111,61 eur, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 4,93 eur a nesplatených poplatkov za správu úveru v sume 0 eur. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru podľa identifikácie postúpenej pohľadávky vo výške 111,61 eur s príslušenstvom odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky úveru ako aj právo na zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov z úveru vo výške 4,93 eur a nesplatených poplatkov za správu úveru v sume 0 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Q. Q. T..Q.. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 28.03.2013 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nesplateného úveru postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovanej, aby zaplatil istinu 116,54 eur spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania.

Vo veci súd vydal platobný rozkaz zo dňa 05.12.2013, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk. Súd preto vykonal šetrenie pobytu žalovnej. Šetrením súd nezistil iný aktuálny pobyt žalovanej a preto jej uznesením č.k. 7C 82/2014-46 zo dňa 12.05.2014 ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Opatrovníčka žalovanej žiadala, aby súd rozhodol v zmysle predložených listinných dôkazov v súlade so zákonom. Zároveň vzniesla námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, vyjadrením žalobcu, vyjadrením opatrovníčky a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu so svojom vyjadrením zo dňa 03.07.2014 za účelom preukázania platobnej disciplíny splácania úveru žalovaným, vyčíslenia dlžnej sumy predložil súdu kompletný položkovitý výpis obrátov na úverovej zmluve č. 056139850 s popisom všetkých transakcií na úverovom účte. Podľa vyjadrenia žalobcu z predloženého výpisu obrátov na úverovej zmluve a špecifikácie predloženej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu je preukázaná výška neuhradenej dlžnej 111,61 eur. Žalobca splátkovým kalendárom nedisponuje nakoľko výška splátok ako aj splatnosť jednotlivých splátok bola zmluvnými stranami dohodnutá v základných podmienkach úverovej zmluvy. Žalovaná sa zaviazala úver, ktorý jej bol poskytnutý dňa 21.11.2005 vo výške 796,65 eur (24 000 Sk) splatiť formou 60 pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky 21,78 eur s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky úveru zmluvnými stranami dohodnutý k 21.12.2005, dátum splatnosti poslednej splátky úveru k 20.11.2010. Ku dňu prirodzenej konečnej splatnosti úveru k 20.11.2010 bol zostatok na úverovom účte, tak ako vyplýva z predloženého kompletného položkovitého výpisu z úverového účtu, pričom poslednú splátku vo výške 42,67 eur žalovaná uhradila dňa 15.07.2011. Nakoľko od tohto dátumu žalovaná po dobu 3 mesiacov neuhradila žiadnu platbu, právny predchodca žalobcu zúčtoval konečný zostatok úveru k 30.10.2011. K tomuto dňu predstavovala neuhradená časť úveru- konečný zostatok na úverovom účte sumu 111,61 eur. Žalobca sa v tomto konaní voči žalovanému domáha zaplatenia pohľadávky vo výške 116,54 eur s prísl. Uplatnená pohľadávka pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 111,61 eur, z nesplatených riadnych úrokov vo výške 4,93 eur. Neuhradená časť úveru vo výške 111,61 eur pozostáva z nesplateného istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy, t.j. od 21.11.2005 do 15.07.2011 (posledná úhrada žalovanej), ktoré neboli k 15.07.2011 uhradené a z poplatkov vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy, t.j. od 21.11.2005 do dátumu konečnej splatnosti úveru 20.11.2011, ktoré neboli k 15.07.2011 uhradené. Čo sa týka nesplatených riadnych úrokov vo výške 4,93 eur, tieto predstavujú riadne úroky za obdobie od 16.07.2011 do 30.10.2011, ktoré neboli vyčíslené z konečného zostatku úveru v súlade s čl. 7 bod 7.4 Všeobecných obchodných podmienok, pričom úroková sadzba na základe ktorej sa vypočítavajú úroky bola dojednaná zmluvnými stranami v zmluve o úvere v čl. 1 bod 1 vo výške 17,30 p.a.

Q. Q., T.Q.. ako pôvodný veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 21.11.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561396850 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 796,65 eur (24 000 Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 21,78 eur (656 Sk) a to s dátumom splatnosti prvej splátky 20.12.2005 a dátumom splatnosti poslednej splátky 20.11.2010, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 17,3% ročne.

Podľa čl. V. bod 2 zmluvy žalovaná ako dlžník vyhlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásila, že sa oboznámila so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002.

Podľa bodu 3,4 uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú riadiť podľa § 252 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, ak nie je dohodnuté inak.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasťou a

príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Zánikom pohľadávky zo zmluvy zanikajú aj zmluvné vzťahy uzavreté medzi bankou a klientom, ktoré upravovali spôsob splácania pohľadávky, ako aj všetky pokyny klienta voči banke, obsahom ktorých bol spôsob splácania pohľadávky. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu, klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na

základe tejto skutočnosti vznikne na účte nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti

splátky a banka má možnosť nakladať s poukázanou sumou (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo

jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky.

Podľa bodu 19.16 VOP klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané, nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi.

Podľa čl. 17 bod 17.4. VOP platia aj po skončení zmluvného vzťahu klienta a banky, až do úplného vysporiadania ich vzájomných vzťahov.

Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 05.04.2013 spoločnosť Q. Q. ako postupca oznámil postúpenie pohľadávky voči žalovanej na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníka.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 23a ods. 1, ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba M. C. B. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť

podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s

ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle

Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Žalobca uviedol, že ním uplatňovaná suma predstavuje súčet sumy nesplatenej istiny v sume 116,54 eur a nesplatených riadnych úrokov v sume 4,93 eur.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Tak ako to vyplýva z vykonaného dokazovania a rovnako to uviedol vo svojom vyjadrení aj žalobca, žalovaná bola povinná uhradiť 60 splátok v sume po 656 Sk (21,78 eur), čo predstavuje sumu 39 360 Sk (1306,51 eur), pričom predmetná suma, ktorú bola žalovaná povinná v splátkach vrátiť, zahŕňala samozrejme aj úrok z úveru, tak ako to bolo uvedené aj v obchodných podmienkach, kde v článku 7 je

výslovne uvedené, že žalovaná ako dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Úrok bol v

zmluve dojednaný vo výške 17,3% ročne, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (november 2005, spotrebiteľský úver do 5 rokov) činila úrok 12,6 % ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,6% za neplatnú.

V ďalšom žalobca uviedol, že neuhradená časť úveru 116,54 eur pozostáva z nesplatenej istiny úveru a z riadnych úrokov a poplatkov vyčíslených v súlade s čl. 1 bod 1. zmluvy o úvere od 21.11.2005 do 15.07.2011.

V zmysle zmluvy mala žalovaná uhradiť celkovo v splátkach sumu 39 360 Sk (1306,51 eur), ktorá suma zahŕňala aj úrok z úveru a aj poplatok za správu úveru, ktoré položky, resp. dlh na nich sú predmetom žalovanej istiny. Súd vyčíslil úrok z úveru vo výške 12,6% ročne zo sumy poskytnutého úveru 24 000 Sk (796,65 eur) od 20.12.2005 do 20.11.2010 vo výške 14 888,02 Sk t.j. 494,19 eur. Suma poskytnutého úveru spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,6% ročne tak predstavuje sumu 38 888,02 Sk, t.j. 1290,84 eur.

Žalobca uviedol, že žalovaná uhradila celkovo sumu 2030,65 eur, preto má súd za to, že nárok žalobcu nie je dôvodný a žalobu zamietol.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Opatrovníčka žalovanej vznesla námietku premlčania, nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodov uvedených vyššie, súd sa bližšie vznesenou námietkou premlčania nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani zo spisu nevyplývali, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je u vedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.